

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 13. 10. 2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Jana Engelmanna a přísedících JUDr. Jiřího Hajdy, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph. D., návrh **vrchního státního zástupce v Praze** ze dne 28. 3. 2011 č. j. 9 SPR 125/2010 na zahájení řízení o způsobilosti **JUDr. V. V.**, nar. X, státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, vykonávat funkci a rozhodl

t a k t o :

Podle ustanovení § 26 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

JUDr. V. V.

nar. X,

státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze,

n e n í z p ů s o b i l ý

k výkonu funkce státního zástupce, neboť mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 28. 3. 2011 se domáhal vrchní státní zástupce v Praze, aby Nejvyšší správní soud vyslovil, že státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. V. V. není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce podle § 26 písmena a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovatel uvedl, že JUDr. V. je z důvodů vážných zdravotních problémů v pracovní neschopnosti již od 8. 2. 2009 a ke dni podání návrhu do zaměstnání nenastoupil; dle dostupných informací byl hospitalizován v době podání návrhu v IKEM Praha, navrhovatel rovněž prostřednictvím syna JUDr. V. opatřil rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 11. 2010, kterým byl JUDr. V. V. přiznán plný invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dne 3. 2. 2011 navrhovatel vyžádal u lékařky MUDr. T. B., závodní lékařky Vrchního státního zastupitelství v Praze, lékařský posudek o zdravotním stavu JUDr. V. Z tohoto posudku

navrhovatelé vyplynulo, že z medicínského hlediska není JUDr. V. nadále schopen vykonávat současnou práci, neboť jeho zdravotní stav je dlouhodobě hodnocen jako nepříznivý, jde o pacienta s chronickým onemocněním srdce po opakovaných operacích, jde o polymorbidního pacienta, jehož prognóza je označována za zcela nejistou.

Aktivní legitimaci k podání návrhu navrhovatel dovedl z ustanovení § 8 odst. 5 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, (dále převážně jen „zákon o řízení“) za současného použití § 26 citovaného zákona a faktu, že JUDr. V. je státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze. Subjektivně či objektivně stanovené lhůty pro podání návrhu dle § 9 odst. 1 zákona o řízení vzhledem k přiměřenosti použití hlavy třetí vyplývající z ustanovení cit. § 26 zákona, se dle přesvědčení navrhovatele vztahují toliko k podání kárné žaloby; navrhovatel však i tak považoval šestiměsíční subjektivní lhůtu za zachovanou, neboť rozhodný lékařský posudek o zdravotním stavu JUDr. V. byl na Vrchní státní zastupitelství doručen dne 21. 3. 2011. Případná tříletá objektivní lhůta pro podání návrhu je podle názoru navrhovatele pojmově vyloučena, případně by tato lhůta neměla fakticky začít běžet dříve než případná subjektivní lhůta.

Navrhovatel shrnul, že JUDr. V. V., státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze trpí vážnými zdravotními problémy, v jejichž důsledku nevykonává svou funkci již po dobu více než dvou let. Mezi zdravotním stavem JUDr. V. a nevykonáváním funkce státního zástupce je dán vztah příčinné souvislosti, nejedná se o problémy přechodného charakteru, ale o dlouhodobé zdravotní problémy. Dobu dvou let lze podřadit pod pojem dlouhodobosti ve smyslu zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a to i vzhledem k tomu, že z lékařského hlediska JUDr. V. jeho zdravotní problémy výkon funkce státního zástupce již nedovolují a ani do budoucna zřejmě nedovolí.

JUDr. V. V. se k návrhu vyjádřil písemně prostřednictvím zástupkyně podáním doručeným kárnému soudu ze dne 14. 6. 2011; nenavrhl provedení žádných důkazů, tvrzení navrhovatele o zdravotním stavu a jeho vývoji učinil nespornými, k vývoji zdravotního stavu uvedl, že prognóza neslibuje žádné zlepšení a jeho špatný zdravotní stav je setrvalý.

Jednání před kárným senátem proběhlo dne 13. 10. 2011; senát rozhodl, že bude jednat v nepřítomnosti JUDr. V. V. při vědomí jeho vážného zdravotního stavu a jeho trvající hospitalizaci. Řízení o nezpůsobilosti k výkonu funkce je řízením specifickým, pro něž nelze bez obtíží aplikovat ani ustanovení zákona o řízení, ani ustanovení trestního řádu; trpí-li účastník řízení tak vážnými zdravotními potížemi, jež vedou k dlouhodobé hospitalizaci, přičemž zdravotní stav podle skutečností zřejmých ze soudního spisu neumožňuje se k soudu dostavit, pak by bylo proti smyslu tohoto řízení, jež má zjistit, zda státní zástupce je či není způsobilý s ohledem na svůj zdravotní stav vykonávat svou funkci, trvat na přítomnosti účastníka při ústním jednání. Účastník řízení je zastoupen advokátkou JUDr. Lucií Hrdou, ta se k ústnímu jednání rovněž nedostavila, omluva kárnému soudu doručena nebyla. Proto ústní jednání proběhlo bez přítomnosti JUDr. V. V. i jeho obhájkyne.

Kárný soud zjistil z jmenovacího dekretu ministra spravedlnosti České republiky ze dne 13. 10. 1997 a rozhodnutí ministra spravedlnosti České republiky o přidělení ze dne 13. 10. 1997, že JUDr. V. V. byl přidělen jako státní zástupce k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze; návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou podle § 8 odst. 5 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb. Zachování lhůt k podání návrhu předvídané § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. je možno na řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat funkci pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav aplikovat toliko přiměřeně a se zřetelem k okolnostem případu. Podání návrhu na zahájení řízení se odvíjí od zjištění, že lze důvodně předpokládat, že zdravotní stav státnímu zástupci nedovoluje

vykonávat jeho funkci. V projednávané věci tento okamžik nepochybně nastal až poté, co si navrhovatel disponující rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vyžádal posudek lékařky vykonávající závodní preventivní péči, z něž pro navrhovatele vyplynuly skutečnosti rozhodné pro podání návrhu; subjektivní i objektivní lhůta k podání návrhu ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. proto byla zachována. Je to totiž právě lékař závodní zdravotní péče (pracovnílékařské péče), jemuž náleží podat posudek o tom, zda zdravotní stav zaměstnance nevyklučuje dlouhodobě výkon dosavadní práce (srov. obdobně § 52 písm. e) zákoníku práce).

Zákon o státním zastupitelství svěřuje v § 32 písm. a) řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému podle zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, podle jehož § 26 se pro toto řízení přiměřeně použijí ustanovení hlavy třetí citovaného zákona, která upravuje řízení o kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

Navrhovatel kárnému soudu v souladu s ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. k návrhu předložil potvrzení personálního oddělení Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 24. 3. 2011, jímž navrhovatel dokládá, že JUDr. V. V. je v pracovní neschopnosti od 8. 2. 2009, přepis krátkých textových zpráv zaslých vedoucí personálního oddělení Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. J. V. dne 10. 11. 2010 a 25. 11. 2010, rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 11. 2010 o přiznání invalidního důchodu JUDr. V. V. pro invaliditu třetího stupně, žádost navrhovatele o vyhotovení posudku o zdravotní způsobilosti JUDr. V. V. vykonávat funkci ze dne 3. 2. 2011 a následný lékařský posudek MUDr. T. B., závodní lékařky, ze dne 10. 3. 2011.

Nejvyšší správní soud jako soud kárný v souladu s § 13 zákona č. 7/2002 Sb., opatřil posudkovou dokumentaci Pražské správy sociálního zabezpečení, jež je podkladem k rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 11. 2010 o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně JUDr. V. V.

Pracovní poměr státních zástupců se řídí zákoníkem práce, pokud zákon o státním zastupitelství nestanoví jinak (srov. § 18 odst. 6 zákona č. 283/1993 Sb.). Speciálním ustanovením § 21 odst. 2 písm. c) zákona o státním zastupitelství je upraven zánik funkce státního zástupce pro důvod předvídaný § 26 písm. a) zákona o státním zastupitelství, podle něhož státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce.

Předmětem tohoto řízení je proto posouzení otázky vlivu nepříznivého zdravotního stavu na schopnost státního zástupce vykonávat svou funkci. Z povahy věci je zřejmé, že pro úvahy kárného soudu má stěžejní význam především odborné lékařské posouzení zdravotního stavu dotčeného státního zástupce objasňující aktuální stav, jakož i prognózu budoucího vývoje zdravotního stavu, to zejména pro přijetí závěru, zda tento zdravotní stav je nepříznivý a zda takto nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci (tj. zda se nejedná pouze o přechodné zhoršení zdravotního stavu s do budoucna dobrou prognózou další schopnosti výkonu funkce). Obdobný postup ostatně volí právní úprava skončení pracovního poměru výpovědí dané zaměstnavatelem podle § 52 písm. e) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce vycházející z obdobné předchozí úpravy § 46 písm. d) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, a podle níž je formálním předpokladem výpovědi lékařský posudek vydaný zařízením závodní preventivní péče nebo rozhodnutí příslušného správního úřadu, který lékařský posudek přezkoumává, osvědčující, že zaměstnanec pozbyl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu dlouhodobě způsobilosti konat dále dosavadní práci.

K vyslovení závěru kárného soudu, že nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje státnímu zástupci vykonávání jeho funkce, jsou potřebná třeba především zjištění zdravotních obtíží, jež znemožňují státnímu zástupci výkon jeho funkce v takové míře, aby pro jejich přetrvávající existenci již nadále nebyl schopen dostát svým povinnostem, jež pro něj plynou především ze zákona o státním zastupitelství.

Z provedených důkazů bylo zjištěno, že JUDr. V. V. byl ke dni podání návrhu v pracovní neschopnosti již od dne 8. 2. 2009, ke dni rozhodování kárného soudu tedy po dobu delší než dvou a půl roku. Doložené rozhodnutí plátce důchodu ze dne 3. 11. 2010 prokázalo, že JUDr. V. V. byl přiznán invalidní důchod od 9. 2. 2010 pro invaliditu třetího stupně, přičemž byl uznán plně invalidním ode dne 15. 12. 2009 pro pokles schopnosti výdělečné činnosti ve výši 80 %.

Posudková dokumentace Pražské správy sociálního zabezpečení (vycházející z odborného nálezu MUDr. B. z IKEM v Praze ze dne 1. 4. 2010) v diagnostickém souhrnu specifikuje zdravotní obtíže JUDr. V. V. tak, že se jedná o stav po aortokoronární rekonstrukci v prosinci 2009, trpí dalšími obtížemi, jimiž jsou ischemická choroba srdeční, ischemická choroba dolních končetin, chronická renální insuficience na dialyze s četnými komplikacemi, retinopathie, hypertenze, dyslipidemie, recidiva erysipel PDK, psoriasis. Podle závěrů posudkového lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení jde o polymorbidního pacienta se souborem chorob: diabetu, závislém na insulinu, s insuficíí renální na dialyze a s kardinálními komplikacemi, retinopathie, chronická malnutrice. Pacient je imobilní v pokročilém stavu, zcela závislý na ošetrovatelské péči, hospitalizován v IKEM, prognosa je závažná.

Posudkový závěr lékaře posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení hodnotí JUDr. V. do 31. 12. 2009 jako plně invalidního dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění v platném znění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, od 1. 1. 2010 je JUDr. V. invalidní ve třetím stupni podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, přičemž není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek dle § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 80 %. Z lékařského posudku MUDr. B., lékařky závodní preventivní péče, ze dne 10. 3. 2011, jež je současně ve věci poslední vyhotovenou lékařskou zprávou, vyplývá závěr, že JUDr. V. V. není nadále schopen vykonávat současnou práci, jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav polymorbidního pacienta s chronickým onemocněním srdce po opakovaných operacích.

Při jednání před kárným senátem dne 13. 10. 2011 navrhovatel uvedl, že JUDr. V. V. zastával svou funkci státního zástupce s vynikajícími výsledky, byl uznáván pro svou odbornost a orientaci ve složité problematice hospodářské kriminality na úseku finančnictví, vyslovil velké uznání JUDr. V. V. za všechnu práci, kterou pro soustavu státního zastupitelství vykonal. Poněvadž komunikace s JUDr. V. se odehrává už dlouhou dobu prostřednictvím jeho syna, nebylo možno zjistit postoj státního zástupce k jeho další možné činnosti na Vrchním státním zastupitelství – proto jako poslední možnost řešení několikaleté nepřítomnosti na pracovišti musel navrhovatel přikročit k podání tohoto návrhu.

Nejvyšší správní soud jako soud kárný nemá žádnou pochybnost, že státní zástupce JUDr. V. V. vzhledem k nepříznivému zdravotnímu stavu není schopen vykonávat jakoukoliv pracovní činnost, tím spíše funkci státního zástupce, jež je pracovní činností vysoce zodpovědnou, náročnou na psychickou i fyzickou stránku osobnosti, vyžadující řádné, svědomité a pružné plnění úkolů. Sám JUDr. V. V. ve vyjádření ke kárnému návrhu otázku svého

zdravotního stavu nečinil předmětem sporu, kárný soud proto má za spolehlivě zjištěné, že nepříznivý zdravotní stav JUDr. V. V. je setrvalý, dlouhodobě a postupně se zhoršuje již od měsíce února roku 2009; závažnost zdravotního stavu a již popsaná charakteristika zdravotních obtíží ani neumožňuje prognózu zlepšení do budoucna.

Na základě všech výše uvedených zjištění Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému proto nezbylo než konstatovat, že JUDr. V. V. není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce pro nepříznivý závažný zdravotní stav, jenž nese všechny znaky dlouhodobosti.

Senát vyslechl popis pracovní kariéry pana JUDr. V. podaný navrhovatelem a vnímal jej rovněž jako projev díky za dlouholetou odpovědnou činnost v rámci soustavy státního zastupitelství.

Funkce státního zástupce JUDr. V. V. zanikne v souladu s ustanovením § 21 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 26 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů právní mocí tohoto rozhodnutí kárného soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 13. října 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného senátu
pro věci státních zástupců